

PORADNIK DLA ABSOLWENTÓW

„ JAK ZAŁOŻYĆ WŁASNĄ FIRME? ”

Materiały zebrane przez uczniów
Zespołu Szkół w Sosnowcu
ZDZ w Katowicach
w ramach projektu PO WER
„Pierwszy krok do własnej firmy”
2014-1-PL01-KA102-000686

Uczniowie uczestniczyli w projekcie, którego celem było doskonalenie umiejętności zawodowych w zakresie lakiernictwa, mechaniki i handlu.

W czasie pobytu na stażu w Czechach i Hiszpanii zebrano także materiały na temat procedur zakładania własnej działalności gospodarczej.

Republika Czeska jest państwem śródlądowym
położonym w Europie Środkowej.

Republika Czeska jest interesującym miejscem lokowania inwestycji zagranicznych. Niskie koszty pracy, wolnorynkowa i stabilna gospodarka o szybkim tempie wzrostu oraz wysoko wykwalifikowana kadra to główne walory, które zachęcają zagranicznych przedsiębiorców do inwestowania w Czechach.

Podstawowymi aktami prawnymi regulującymi prowadzenie działalności gospodarczej w Czechach są:

- kodeks handlowy (*Obchodni zakonik*),
- prawo działalności gospodarczej (*Živnostensky zakon*).

Zarówno inwestorzy czescy, jak i zagraniczni objęci są tymi samymi prawami i są uprawnieni do podjęcia działalności gospodarczej w Czechach na tych samych warunkach i w tym samym zakresie.

Zgodnie z czeskim prawem potencjalny przedsiębiorca:

- musi być osobą pełnoletnią,
- musi posiadać niczym nieograniczone zdolności do czynności prawnych,
- nie może być karany,
- nie może zalegać ze składkami podatkowymi,
- musi udokumentować posiadane specjalistyczne kwalifikacje, gdy wymaga tego rodzaj prowadzonej działalności.

W zależności od rodzaju prowadzonej działalności i wymaganych kwalifikacji wyróżnia się trzy typy działalności gospodarczej: rzemieślnicza, wiązana i wolną.

Podjęcie działalności rzemieślniczej jest uwarunkowane ukończeniem specjalnej szkoły wydającej odpowiednie uprawnienia. Przy działalności związanej wymagane jest jedynie posiadanie odpowiednich kwalifikacji zawodowych, których forma uzyskania nie jest określona. Działalność wolna nie wymaga żadnych uprawnień.

Procedura rejestracji działalności gospodarczej w Czechach jest bardzo podobna do polskiej. Rejestracji firmy należy dokonać we właściwym dla miejsca siedziby sądzie rejestrowym, który prowadzi rejestr handlowy (*Obchodni Rejstřík*). Adresy tych sądów można znaleźć na stronie internetowej www.justice.cz.

Obowiązkowej rejestracji podlegają wszystkie osoby prawne, natomiast osoby fizyczne mogą poddać się rejestracji dobrowolnie.

Komplet składanych dokumentów obejmuje:

- wypełniony formularz rejestracyjny,
- umowę spółki w formie aktu notarialnego,
- notarialnie uwierzytelnione kopie kart przedsiębiorców,
- zaświadczenie o niekaralności,
- oświadczenie o spełnieniu ogólnych warunków prowadzenia działalności gospodarczej w Czechach,
- wzory podpisów osób upoważnionych do reprezentowania spółki,
- po 3 fotografie pełnomocników spółki i odpisy ich aktów urodzenia,
- potwierdzenie wniesienia kapitału założycielskiego.

Do 30 dni od rozpoczęcia działalności gospodarczej należy zgłosić się we właściwym urzędzie podatkowym (*Finanční úřad*) w celu uzyskania numeru identyfikacji podatkowej DIC (*Danove Identifikacni Cislo*) oraz zgłoszenia działalności gospodarczej na potrzeby podatku dochodowego oraz podatku VAT.

W wypadku zatrudniania pracowników konieczna jest rejestracja na potrzeby ubezpieczeń społecznych, której należy dokonać w okresie do 8 dni Czeskim Zakładzie Zabezpieczeń Socjalnych (odpowiednik polskiego ZUS) i Czeskim Zakładzie Ubezpieczeń Zdrowotnych (odpowiednik polskiego NFZ).

Hiszpania, czy właściwie Królestwo Hiszpanii liczy ok. 46 mln obywateli i zajmuje większą część **Półwyspu Iberyjskiego**.

W Hiszpanii obowiązuje zasada swobody gospodarczej - oznacza to, że na rozpoczęcie działalności gospodarczej nie trzeba mieć pozwolenia. Jest ono konieczne tylko w kilku wyjątkowych dziedzinach, takich jak radio, telewizja, transport i przemysł zbrojeniowy.

Obowiązujące w Hiszpanii przepisy dotyczące działalności gospodarczej, w tym procedury związane z wydawaniem pozwoleń, rejestracją i zgłoszeniami, są podobne do polskich, choć wydają się bardziej skomplikowane i potencjalnego przedsiębiorcę czeka na początku sporo papierkowej pracy.

W Hiszpanii działalność gospodarczą można prowadzić w jednej z poniższych form organizacyjno-prawnych:

- jednoosobowa działalność gospodarcza,
- spółka jawna,
- spółka komandytowa,
- spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (*Sociedad Limitada - S.L.*),
- spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Nowa Firma” (*Sociedad Limitada „Nueva Empresa” - SLNE*),
- spółka akcyjna (*Sociedad Anónima - S.A.*),
- oddział firmy.

Otwarcie firmy w Hiszpanii, nawet w formie samozatrudnienia, umożliwia otrzymanie pozwolenia na pracę. Do założenia firmy w pierwszym przypadku wystarczy jedna osoba, a jej prowadzenie można zlecić notarialnie upoważnionej osobie fizycznej lub prawnej

Osoby fizyczne mogą prowadzić w Hiszpanii samodzielną działalność gospodarczą (*impresario individual, comerciante individual*), co stanowi odpowiednik polskiego prywatnego przedsiębiorstwa jednoosobowego. Indywidualną działalność gospodarczą należy jedynie zarejestrować w urzędzie skarbowym, do tego celu wymagane jest zgłoszenie w odpowiedniku polskiego ZUS

W hiszpańskim systemie podatkowym **podatek dochodowy od osób fizycznych** (*impuesto sobre la renta de las personas físicas*, IRPF) jest podatkiem progresywnym. Minimalna stawka zbiorcza wynosi 24 proc. (dla dochodu do 17 360 euro), a maksymalna - 43 proc. (dla dochodu powyżej 52 360 euro).

Na stawkę PIT składa się stawka ogólna i stawka lokalna (w zależności od miejsca zamieszkania podatnika). Kwota zwolniona z podatku dochodowego od osób fizycznych wynosi 3400 euro.

Dochód podlegający opodatkowaniu podatkiem PIT obejmuje:

- 1) dochód z zatrudnienia,
- 2) dochód z nieruchomości,
- 3) dochód z kapitału,
- 4) dochód z działalności gospodarczej,
- 5) dochód od zmiany wielkości majątku.

Obywatel polski pracujący w Hiszpanii, który stanie się rezydentem tego kraju, będzie miał obowiązek płacenia podatku centralnego, regionalnego i majątkowego. Suma stawek podatkowych nie może przekroczyć 60 proc.

W Hiszpanii pracodawca jest zobowiązany do zgłoszenia pracownika do miejscowej instytucji ubezpieczenia społecznego (*Tesorería de la Seguridad Social*), odpowiednika polskiego ZUS, najpóźniej w pierwszym dniu podjęcia pracy.

Obowiązująca **stawka ubezpieczenia zdrowotnego** wynosi 38 proc. wynagrodzenia, z czego 32 proc. pokrywa pracodawca, a 6 proc. pracownik.

Wsparcie finansowe głównie w postaci dotacji, ulg podatkowych, pożyczek preferencyjnych i gwarancji można uzyskać m.in. na rozpoczęcie działalności gospodarczej, jak i na rozwój, modernizację oraz ekspansję rynkową przedsiębiorstwa.